

Starosta občanům

Vážení občané,
od posledního vydání občasníku se nám čas posunul z léta do podzimu a příroda se nám vybarvila do pestrých barev, což je při podzimních procházkách nádherná „pastva“ pro oči.

I v tomto čase přicházejí smutné zprávy. 1. listopadu nás nečekaně navždy opustil bývalý starosta obce pan Josef Macháček, který v obci působil jako knihovník, kronikář obce i hasičů. Byl zakladatelem a hlavním redaktorem tohoto občasníku. Připravil pro nás toto a ještě i vánoční číslo. Panu Macháčkově patří za jeho dlouholetou práci ve prospěch obce velké poděkování.

Záplavy, které postihly Královéhradecký, Středočeský, Liberecký a Ústecký kraj se našemu území vyhnuly, a tak oproti lidem bydlicím v těchto krajích jsme prožili relativně klidný čas. Měli bychom si toho vážít a dívat se na sebe i na svět z té lepší stránky. Když přijde nějaká katastrofa, pak si teprve uvědomíme, že musíme všichni táhnout za jeden provaz a pomoci jeden druhému.

V měsíci říjnu jsme byli voliti do zastupitelstva obce. Chtěl bych poděkovat občanům, kterým nebylo lhostejné, kdo bude v zastupitelstvu obce zasedat v období 2010 až 2014 a přišli svými hlasy rozhodnout, v jakém složení bude příští zastupitelstvo pracovat. Výsledky voleb jsou zveřejněny v tomto občasníku. Za svou osobu děkuji občanům, kteří mne podpořili svými hlasy ve volbách. Ustavující

zasedání se uskutečnilo 10. listopadu 2010 za účasti 5 členů zastupitelstva a 12 občanů obce. Na tomto zasedání byl zvolen starosta obce, místostarosta obce, předsedové finančního a kontrolního výboru a jejich členové. Jen mne velice mrzí, že účast na tomto zasedání byla v tak malém počtu.

V letních měsících byly realizovány dvě akce, které byly v plánu zastupitelstva obce na tento rok. Jednalo se o opravy komunikací č.parc. 323 a 325. Firma

Iskom Plzeň, která stavbu realizovala, započala stavební práce 28.6.2010 a 28.7.2010 bylo dílo předáno do užívání obce. S touto firmou byla velmi dobrá spolupráce a přál bych obci, aby i v budoucnu měla takové štěstí při výběru firem, které budou pro obec nějaké akce realizovat. Kdo jste si ulice prošli a kontrolovali odvedenou práci, tak jste zjistili, že byla odvedena ve velmi dobré kvalitě. Jako bonus obci, při této akci, byla opravena komunikace na Štíhlov, kde byly zaceleny větší výtluky a též opraveny výtluky na komunikaci č.parc. 319/1 (od p. Nového k p.Paluchovi). Touto cestou firmě Iskom Plzeň děkuji za spolupráci a za dobře zrealizovanou stavbu. Za

tuto akci obec zaplatila 887.535,60- Kč.

Druhá akce byla vybudovat zdroj pitné vody pro OÚ a výčep. Povolení na vrtanou studnu a vodovod jsme vyřizovali osm měsíců, než jsme mohli přistoupit k vlastní realizaci. Firma Bečvář-vrtané studny, se kterou bylo jednáno ohledně zhotovení vrtu, započala práce 29.7.2010 a tentýž den byl vrt dokončen. Vrt je velmi vydatný, podle čerpací zkoušky dává 1,5 litru za vteřinu. Na přelomu srpna a září provedla firma Musil a synové nastrojení vrtu a napojení na budovu OÚ. Po pročištění vrtu, který se prováděl odčerpáváním vody po dobu 10 dnů, jsme požádali o rozbor vody pro kolaudační řízení. Firma Vodovody a Kanalizace Starý Plzenec odebrala vzorky a bylo zjištěno, že voda obsahuje železo a mangan, což se předpokládalo podle složení podloží, naměřené hodnoty jsou v normě pro pitnou vodu.

Na závěr bych se chtěl zmínit o úklidu obce. Vždy, když procházím obec, mě potěší, že převážná většina obyvatel se stará a udržuje obecní pozemky, které přiléhají k jejich nemovitostem. Jedná se o posekání travního porostu, uklizeného spadlého listí, udržování zeleně a květin při chodníku v hořejší části obce či úklidu sněhu v zimních měsících, přesto, že to není jejich povinnost. Za tuto službu, kterou vykonávají pro obec, občanům vřele děkuji.

Čtenářům občasníku přeji příjemné prožití podzimních dní.

St. Ziegler, starosta obce

Usnesení z ustavujícího zasedání

Zastupitelstva obce Dolce konaného dne 10.11.2010

- 1) určuje ověřovatele zápisu pana Václava Duchka a pana Miroslava Macháčka a zapisovatelem Ing. Vladimíra Majora
- 2) volí jednoho místostarostu
- 3) určuje, že pro výkon funkce starosty a místostarosty obce budou členové zastupitelstva neuvolněni
- 4) schvaluje veřejný způsob volby starosty a místostarosty
- 5) volí starostou obce Dolce pana Stanislava Zieglera
- 6) volí místostarostou obce Dolce pana Miroslava Macháčka
- 7) zřizuje finanční výbor a kontrolní výbor. Oba výbory budou tříčlenné.
- 8) volí předsedou finančního výboru Ing. Vladimíra Majora
- 9) volí předsedou kontrolního výboru pana Pavla Jeslínka
- 10) volí členy finančního výboru pana Václava Duchka a pana Jiřího Loudu
- 11) volí členy kontrolního výboru pana Josefa Bradu st. a paní Petru Novou
- 12) stanovuje odměny členům zastupitelstva následovně: Neuvolněným členům zastupitelstva bude v souladu s § 72 zákona o obcích a nařízení vlády č. 37/2003 Sb. (v platném znění – 20/2009 Sb.), o odměnách za výkon funkce členům zastupitelstev, v platném znění, poskytována měsíční odměna. Odměna bude poskytována ode dne přijetí tohoto usnesení a v případě náhradníka ode dne prvního zasedání zastupitelstva, jehož se zúčastnil. Měsíční odměna člena zastupitelstva za výkon funkce starosty obce Dolce činí 13043,00 Kč. Měsíční odměna člena zastupitelstva za výkon funkce místostarosty obce Dolce činí 6521,00 Kč. Měsíční odměna člena zastupitelstva za výkon funkce předsedy finančního a předsedy kontrolního výboru obce Dolce činí 1100,00 Kč. Měsíční odměna člena zastupitelstva za výkon funkce člena finančního a člena kontrolního výboru obce Dolce činí 790,00 Kč.

Měsíční odměna člena zastupitelstva obce Dolce činí 500,00 Kč. V případě souběhu výkonu několika funkcí neuvolněným členem zastupitelstva obce bude tomuto členovi zastupitelstva poskytnuta měsíční odměna náležící pouze za výkon funkce, za niž podle rozhodnutí zastupitelstva náleží nejvyšší odměna.

13) schvaluje prodloužení nájemní smlouvy na místní výcep s paní Juliusovou o 2 roky za nezměněných podmínek

14) bere na vědomí výsledky voleb do zastupitelstva obce Dolce a potvrzuje oprávněnost mandátů

členů nově zvoleného zastupitelstva

15) bere na vědomí složení slibu všech členů zastupitelstva podle § 69 odst. 2 zákona č. 128/2000 Sb.

16) ukládá zastupitelstvu pokračovat v rozpracovaných záměrech minulého zastupitelstva a připravit další program rozvoje obce k projednání na veřejném zasedání v nejbližším termínu jeho konání vyplývajících z potřeb obce. Předsedající vyzval přítomné, aby se vyjádřili k předloženému návrhu usnesení. Jelikož se nikdo nepřihlásil s doplněním či připomínkami dal o navrženém návrhu na usnesení hlasovat. Usnesení bylo schváleno všemi 5 hlasy členů zastupitelstva obce Dolce.

Dne 10.11.2010

Pranostiky

Když na Dušičky (2.11.) jasné počasí panuje, příchod zimy to oznamuje.

Je-li Kačenka (25.11) ucouraná – bývá Baruška (4.12.) naškrobená.

Prísloví

„Matka je domov, z něhož jsme vyšli, je naší přírodou, pevninou i mořem“.

E.Fromm

„Bůh nemůže být všude, proto stvořil matky“.

Židovské

„Bez pokličky voda nezabublá, bez matičky dítě nezavejská“.

Turkmenské

Matičce

Dí matka: „Ty prý písničky tak často na mne skládáš, to není hezké, tím mne jen do lidských úst zas vkládáš.“

Ty nevíš, drahá matičko, co se mým písním dívá: k nim nikdo nápěv neskládá a nikdo je nezpívá.

Písnička, při níž pláčeme, je jiným lidem něma, a kdybych složil tisíc jich - Vždy mluví jen k nám dvěma!

Jan Neruda

NAŠI JUBILANTI

Naši jubilanti

V prosinci oslaví
Václav Havlíček 70 let
Josef Kasl 89 let

Historie některých rodů dosud žijících v naší obci

František a Marie Zoubkovi bývali majiteli domku čp. 40 („U Terezáků“). Tito manželé měli dva slabomyslné syny, kteří zemřeli v dobránském ústavu. Jejich sestra Marie se provdala za Václava Bultase z čp. 5, a tak v tomto popisném čísle 40 zakotvilo na dlouho jméno Bultas. Nejstarším rodem v Dolcích býval rod Hrdličků, který vlastnil dům čp. 3. Z vyprávění starých usedlíků dům čp. 3 postavil majitel místního velkostatku. Přezdívka v tomto domě byla „U Kalíků“. Poslední majitel domu z tohoto rodu byl Jan Hrdlička, který odkázal domek dceři Terezii, která se provdala za Matěje Bradu, zedníka a cestáře z Kucín. Tak přešel majetek na rod Bradů. Jeden ze

synů Hrdličků – Jan, postavil na zahradě, patřící k domu čp. 3, domek, který později prodal Michalu Šilingovi a sám se odstěhoval. Vlastníkem domu čp. 29 „U Truhlářů“ byl jakýsi Bešta, který domek prodal truhláři Tomáši Veselému a zakoupil větší hospodářství v Kucínech. Tomáš Veselý pak zastával 18 let funkci rychtáře (starosty), zasedal též v Okresním výboru v Přešticích. Tomáš Veselý, co by rychtář, vedl soudní spor s majitelem velkostatku Vojtěchem Schönbornem o pastvinu zvanou dnešní „Draha“. Spor ve prospěch obce vyhrál u soudu v Praze. Po jeho smrti zdědil dům čp. 29 syn Václav, který zbouřil staré stavení, stojící dál od silnice, až u potoka a postavil

nové v dnešní podobě. Dům čp. 27 vlastnil Vondra Frázník (též Vondroušek u Bártů). Jelikož zemřel bezdětný, dům koupil lesní Idrpach z Hadovky. Ten však v krátké době prodal dům hajnému Kšírovi, který měl za manželku neteř Annu Veselou čp. 30. Dům však jednu noc shořel a tu samou noc zemřel i hajný Kšír. Vdova Anna postavila na témže místě dům nový, který odkázala sourozencům Janu a Anně Vokáčové na polovinu. Rod Nováků vlastnil dům čp. 7 (po chalupě „U Bečvářů“). Posledním majitelem byl Jan Novák, zedník a bednář, který po smrti zanechal po sobě 3 syny a 2 dcery. Synové Václav a František brzy zemřeli a poslední Pavel padl ve světové válce. Dům čp. 7 pak zdědila dcera Barbora, která se provdala za Martina Beneše čp. 36 a tím se v čp. 7 na dlouho usadil rod Benešů. Druhá větev Nováků vlastnila domek čp. 21 (po chalupě „U Štenglů“), který stával v zahradě proti čp. 51. V té době domek čp. 21 patřil rodině Khodlových, kteří měli syna, vystudovaného na kantora. Tento učitel se nervově zhroutil a začal se toulati po světě, přestože měl v domě čp. 21 upsán byt až do smrti. Jednou v zimě se vrátil z toulek do svého bytu a tam do rána zmrzl. Pak se stal majitelem tohoto domku František Novák, svobodný, který tento dům obýval se svou sestrou Kateřinou a jejím nemanželským synem Josefem, který byl finančním pohraničním strážníkem na Slovensku. Po smrti svého strýce Františka, který se oběsil, Josef tento dům zdědil. Brzy dům čp. 21 zbouřil a postavil nový dům čp. 83 při cestě proti čp. 38. Tento nový dům byl postaven pro jediného syna Milana. Tento syn byl shledán nesvéprávný a později umístěn do dobránské léčebny, kde za několik let zemřel. Dům pak zdědila sestra manželky Josefa Nováka, provda-

(Pokračování na stránce 4)

Jubilant

Zástupci obce a Sboru dobrovolných hasičů Dolce byli navštívit 30.září 2010 pana Jaroslava Fořta v Domově klidného stáří v Žinkovech. Důvodem návštěvy bylo životní jubileum pana Fořta, který slavil 1.října v dobré pohodě 85. narozeniny. Bylo vidět, že jubilanta naše návštěva velmi potěšila a byl rád, že na něj obec nezapomněla. Posezení bylo velmi příjemné, pan Fořt má stále

dobrou paměť a tak jsme probrali témata od dětství po současnost. Když jsme se loučili, přál si, abychom vyřídili pozdravení všem občanům v obci. Přejeme panu Jaroslavu Fořtovi, aby i do budoucna se těšil dobrému zdraví a ještě léta užíval života.

St. Ziegler

(Pokračování ze stránky 3)

ná Bechníková, která v domě se svou rodinou bydlela. Dům čp. 25 (po chalupě „U Šímů“) vlastnil rod Vlnařů. K tomuto domu patřila velká zahrada. Poslední majitel rodu Vlnařů prodal domek s částí zahrady Josefu Bradovi z Horšic. Tento rod Bradů pak žil dlouhá desetiletí v tomto čp. 25 a převzal jméno po chalupě „U Šímů“, které bylo daleko více používáno než jméno Brada.

Druhý díl zahrady od rodiny Vlnařů zakoupili manželé Fořtovi ze Štíhlova a postavili dům čp. 48. Poslední třetí díl zahrady od Vlnařů zakoupili manželé Šloufovi a postavili tam dům čp. 47. Postavený dům zdědila dcera Kateřina, která byla provdána za Josefa Boříka (Mikána) čp. 46. Když tito manželé postavili dům čp. 75 v horní části obce, prodali dům čp. 47 Václavu Loudovi.

Starý dům čp. 38 byl v majetku druhé větve Kunferů, kde se také tak říkalo. Pak zakoupil domek Rolenc Rout. Posledním majitelem tohoto domu byl Václav Rout, dům pak zdědila jeho dcera Kateřina, která se provdala za Vojtěcha Zavadila. Po jeho smrti se vdova provdala za Václava Levoru. Jelikož manželství bylo bezdětné, majetek zdědil syn zemřelého Vojtěcha Zavadila.

MA

Jak to bylo s našimi státními symboly

Velký znak republiky Československé

V letošním roce si připomínáme 92. výročí vzniku našeho státu – 1. Československé republiky. Tak jak se nerodil lehce náš stát a s ním uspořádání 1. republiky, nerodily se lehce ani státní symboly. Když v průběhu druhé poloviny 1. světové války začalo být zřejmé, že rakousko-uherská říše nepřežije a že bude vystřídána jiným politickým zřízením, objevily se první politické úvahy o podobě obnovení české státnosti. Především Češi v zahraničí vyvíjeli značnou aktivitu k získání svých symbolů, tj. mít svůj znak, svou vlajku a státní pečeť. Až 30. března 1920 byl po bouřlivých jednáních schválen zákon č. 252, který určil z předložených návrhů podobu státní vlajky, státního znaku a státní pečeti. Tento zákon vedle tvaru, velikosti a uspořádání barev na státní vlajce definoval standartu prezidenta republiky, která přesně určovala podobu hned tří státních znaků. Nejsložitější byl střední znak, který určoval příslušné instituce celému státu, které z tohoto středního znaku byly možné po-

znat. Přední štít představoval český znak (dvouocasý lev), zadní čtvercový štít se skládal ze slovenského znaku (tři vrchy s dvojitém křížem), znak Podkarpatské Rusi (tři zlatá břevna a stojící červený medvěd), znak Moravy (šachová orlice s členkou) a slezská orlice (černá orlice s členkou). Jak šla léta a situace se v Evropě, ale i doma změnila, bylo nutné důkladněji ošetřit používání státních symbolů na veřejnosti. K tomuto upřesnění přikročilo Národní shromáždění až 21. října 1936 v dalším zákoně. Důvodem tohoto kroku bylo použití symbolů na veřejnosti, které směřovaly proti samostatnosti a celistvosti ČSR. To byla reakce na stupňující se fašistické hnutí až do osudného podzimu roku 1938.

Střední znak republiky Československé

Požáry v naší obci známé z historie

V době, kdy v naší obci ještě zdaleka nebyl založen hasičský sbor, se naší více požáry nevyhnuly, tak jako v jiných okolních obcích.

V roce 1897 vyhořelo v naší obci stavení čp. 10 majitele Václava Klasny, hostinského.

V druhé polovině 19. století vyhořelo stavení čp. 30 majitele hajného Kšíra. Dalším požárem v naší obci, který pohltil opět jedno stavení, byl noční požár ze 16. června 1902 v čp. 6. Majitelkou v té době byla vdova Marie Hrabětová.

V době 1. světové války vyhořely i obě nemovitosti čp. 35 a čp. 56, které rovněž stávaly podél silnice s dvorkem k rybníku. Dům čp. 35 měl v nájmu jakýsi kupec Felix z Kotousova, který si nechal stavení řádně pojistit. Když měl většinu zboží vyprodáno, chalupa vyhořela a oheň pohltil i sousední stavení čp. 56. Když kupec obdržel pojistku, odstěhoval se z naší obce zpět do Kotousova. Spáleniště zakoupili Sladký Jan a Martin Hodan, kteří postavili nové domy kolmo k silnici tak, jak stojí dosud dům čp. 56. Když Martin Hodan zemřel, zdědila postavený dům dcera Anna, která se provdala za Františka Brabce, tesaře z Horšic, a tak se dostalo do čp.

(Pokračování na stránce 5)

Opět jedno desetileté výročí za námi

proběhla ve sportovním duchu, bez problémů, s tímto výsledkem:

1. místo družstvo mužů ze Zálesí s výsledným časem 19,07 sec.
2. místo družstvo mužů ze Štěnovického Borku s výsledným časem 19,86 sec.
3. místo obsadilo družstvo domácích Dolců s výsledným časem 19,90 sec.

Z družstev žen vyhrálo družstvo SDH Štěnovický Borek

Již desátým rokem v měsíci srpnu se sjíždí pozvané, ale i nepozvané a družstevní sbory na hřiště „Za Párník“, aby změřily své síly v soutěži družstevních hasičských družstev o „Putovní pohár starosty obce Dolce“. Tato soutěž se v naší obci koná pravidelně od prvního ročníku, tj. od roku 1991. Letošní soutěž připadla na 21. srpna 2010 od 14. hodin. V ten den se počasí po několika deštivých dnech umoudřilo a panovalo krásné slunečné počasí, což umocňovalo celkovou atmosféru soutěže. V letošním roce „Za Párník“ přijela družstva mužů z Dolní Lukavice A, Dolní Lukavice B, Zálesí, Libákovice, Letin, Štěnovického Borku, z Dolní Lukavice a Štěnovického Borku. Soutěž probíhala dvoukolově a stříkalo se na elektronické terče, které již kolikátým rokem pro tuto soutěž zajišťuje SDH Malinec. Za tuto službu SDH Malinci upřímně děkují. Soutěž

s dosaženým časem 23,51 sec, druhé byly ženy SDH Dolní Lukavice s časem 30,70 sec. Obě vítězná družstva si jako hlavní cenu odvezla uzené sele. Ostatní družstva obdržela diplomy a igelitové tašky s různými drobnými předměty.

Na zúčastněných družstvech byla viditelná spokojenost a odhodlání se této soutěže na Dolcích zúčastnit opět v příštím roce. V tomto parném počasí bylo důležité občerstvení a to bylo jak je na Dolcích zvykem - perfektní. U pipy exceloval opět Jirka Louda s Lubošem Loudou a něco na zakousnutí ve formě teplých uzených klobás a utopenců měl „pod palcem“ Míra Paluch. Samozřejmě, že bylo-li potřeba, pomáhal každý, kdo byl volný. Chtěl bych zvláště těmto chlapcům poděkovat za jejich přístup a strávený volný čas, neboť i tentokrát byla večer taneční zábava, takže byli všichni vytíženi až až ...

(Pokračování ze stránky 4)

56 příjmení Brabec.

Další požár v naší obci vypukl v nočních hodinách 7. listopadu 1931 u majitele dvora „Agnes“ pana Šmuclera. Požár lokalizovalo 6 hasičských sborů a to: domácí dosud nezkušený sbor, sbor z Kucín, Újezda, Libákovice, Reneč a Přestíc. S požárem hasiči bojovali až do pozdních dopoledních hodin, přesto tento požár pohltil spoustu hospodářských strojů, včetně nového mlátícího stroje a traktoru. Sýpka se stodolami sousedící pod jednou střechou, šindelem a lepenkou pokryta, byla uhájena. Shořelo též velké množství ovesné slámy, jetele a něco málo nevymlácené pšenice. Ohněm zničené objekty, veškeré

stroje a nářadí měl majitel pojištěné. Ihned po požáru začal majitel s obnovou zničených stodol tím, že zvýšil obvodové zdi o 1 metr. Nový řezaný krov mu v krátké době dodal stavitel Josef Siegl z Přestíc. Střecha byla pokryta taškovou krytinou, která je dochována do dnešních dnů, ovšem značně poškozená. Lokalizování tohoto požáru bylo v té době značně náročné z důvodu velké vzdálenosti od zdroje vody.

Za 2. světové války, v roce 1940, vyhořela stodola v čp. 36 u Benešů. Na tento požár se určitě pamatují starší dosud žijící občané v naší obci

MA

MA

Výsledky hlasování v naší obci

Volby do Zastupitelstva obce Dolce konané ve dnech 15.10. a 16.10. 2010

Celkový počet občanů zapsaných do výpisu ze seznamu voličů 233, k volbám přišlo 147 voličů. Bylo odevzdáno 664 platných hlasů a 9 neplatných hlasovacích lístků. Voleb do zastupitelstva obce se zúčastnilo 63 % voličů. Pro volby do zastupitelstva naší obce byly zaregistrovány 2 kandidátní listiny. Sdružení nezávislých kandidátů „Za rozvoj obce“ a sdružení nezávislých kandidátů „Hasiči Dolce“. Volilo se pětičlenné zastupitelstvo.

1. Sdružení nezávislých kandidátů „Za rozvoj obce“ obdrželo 399 platných hlasů a byly mu přiděleny 3 mandáty, hranice počtu hlasů pro změnu pořadí kandidáta pro přidělení mandátu je 72,6

1. Stanislav Ziegler - 120 hlasů
2. Ing. Vladimír Major - 101 hlas
3. Václav Duchek - 61 hlas
4. Ladislav Bořík - 47 hlasů
5. Jitka Vašáková - 47 hlasů
6. Radek Jeslínek - 23 hlasy

Do zastupitelstva obce byli zvoleni : Stanislav Ziegler, Ing. Vladimír Major, Václav Duchek

2. Sdružení nezávislých kandidátů „Hasiči Dolce“ obdrželo 265 platných hlasů a byly mu přiděleny 2 mandáty. Hranice počtu hlasů pro změnu pořadí kandidáta pro přidělení mandátu je 48,4.

1. Pavel Jeslínek - 61 hlas
2. Miroslav Macháček - 80 hlasů
3. Luboš Louda - 21 hlas
4. Jiří Louda - 51 hlas
5. Petra Nová - 19 hlasů
6. Zdeněk Bultas - 33 hlasy

Do zastupitelstva obce byli zvoleni : Pavel Jeslínek, Miroslav Macháček

Škola Horšice

Věrná Horšicím

V srpnu uplynulo 30 let, co jsem jako absolventka pedagogické fakulty v Plzni vstoupila poprvé do horšické školy. To ve třídách stála ještě vysoká kamna, do kterých se každou chvíli muselo přikládat, aby se udrželo alespoň trochu teplo a prach z uhlí usedal den co den na starý školní nábytek. Od té doby se „moje“ horšická školička změnila k nepoznání. Po jmenování do funkce ředitelky školy v roce 1993 mě neustále pronásledovaly myšlenky na zlepšování a modernizování učeben a celého interiéru školy, které se mi podařilo za velké finanční podpory obecního zastupitelstva realizovat. Jakmile byla jedna akce dokončena, byla jsem doslova ve dne v noci „přepadána“, novými nápady, co je potřeba ještě změnit, co si zaslouží obnovit, přestavět, co pro žáky vymyslet, aby se ve

škole cítili dobře.

Již notoricky známá věta z jedné naší komedie „Nebudeme se pouštět do žádných větších akcí....“, vzala za své, když se ujal starostování obce pan Miroslav Čepický. Pravda, trvalo chvíli, než jsme si na sebe zvykli, ale jakékoli problémy, týkající se školy, přestaveb a rekonstrukcí v budově, jsme řešili vždy s chladnou hlavou, uvážlivě a s jediným společným cílem, aby budova školy nechát-rála, a aby veškeré její zařízení splňovalo požadavky dané současnou dobou. A tak postupně budova získala novou střechu, nový kabát, okna, dveře. Výsledek je vidět na první pohled nejen zvenku, ale i uvnitř. Podařil se obrovský kus práce včetně kompletní rekonstrukce mateřské školy a školní kuchyně. Troufám si říci, že za těch sedmáct ředitelských let se mi horšická škola stala druhým

domovem, kam se těším za svými žáčky, že mě stále baví vymýšlet pro ně nové a neotřelé metody, že jsem šťastná, když mohou trávit čas v hezkém a čistém prostředí naší školičky. Za „normálních okolností podle starých zákonů“, by mě za rok a půl čekala penze. Ale ještě mám v hlavě plno plánů a opravdový důchod mě čeká za osm let, takže snad nějaký kus práce pro školu ještě odvedu. Když se ohlívím nazpět, jsem ráda, že jsem se nedala zlákat možnostmi jít učit na nějakou megalomanskou školu či nastoupit do škol-ské administrativy, že mě nezlomila často ponižující a nepříjemná jednání s nadřízenými orgány. Před 30 lety jsem si mohla vybrat ze tří možností, kam nastoupit: Sokolov, Železná Ruda, Horšice. Vybrala jsem dobře. Horšická škola je můj osud.

Mgr. Pavla Nohavcová,
ředitelka ZŠ a MŠ Horšice

Slavnostní zahájení školního roku

Ve středu 1. září 2010 po dvouměsíční odmlce prostory naší školy opět ožily dětskými hlasy. Ale nejen jejich. K slavnostnímu zahájení školního roku je totiž v hojném počtu doprovodili rodiče, často i prarodiče. A tak nebylo divu, že jsme se do místnosti školní družiny málem nevešli. Všechny děti, učitele a rodiče přišel osobně pozdravit i starosta Horšic pan Miroslav Čepický. Byla představena i nová posila učitel-ského sboru, paní učitelka Radka Křenová. Poté již před zraky přítomných

postupně předstupovali naši noví žáci – prvňáčci. Každý z nich byl dekorován šerpou s nápisem „Prvňáček“, dostal upomínkový list a drobnou sladkost. Potom se žáci rozešli do tříd, aby si vybrali svá místa, ve kterých budou trávit příštích deset měsíců.

Blanka Velkoborská

Škola Horšice

K čemu mi slouží mozek

Můj mozek je malý a zároveň i velký. Malý, jako že má teď omezenou kapacitu a velký, jako že se bude zvětšovat, jak na velikosti, tak i v paměti.

Mozek mám proto, abych řídil vše ohledně těla, abych si zapamatoval učivo, abych si zapamatoval, uskladnil a poté využíval zajímavé informace. Samozřejmě také proto, abych vyprodukoval nadbytečné teplo a probouzel se na konci prázdnin. Abych opět usínal na konci školního roku, abych si zapamatoval zbytečné věci/ důvod přepnutí/ a aby se můj mozek přeplnil, přehřál a poté chaoticky přemýšlel.

Poslední dva důvody jsou důvody, za které jsem dostal tento domácí úkol. A konečně jsem pochopil, k čemu mi slouží mozek.

Pepča Bořík – žák 5. ročníku

Jak jsme cestovali vlakem

Měsíc červen je měsícem výletů a dětských radovánek. Když se děti ve školce zeptáme, jakým dopravním prostředkem nejvíce s rodiči cestují, dostaneme převážně odpověď – autem. Nakonec zjistíme, že některé děti vlakem ještě nejely. A tak jsme se v úterý 29.6.2010 vydali na dlouho plánovaný výlet vlakem. Naše trasa byla Přeštice-Dobřany a zpět. Na nádraží v Přešticích jsme zakoupili jízdenky, děti si prohlédly čekárnu, zjistily, jak vypadají jízdni rády, kontrolovaly barvy na semaforech, zkrátka prošli jsme si celé nádraží. Přijíždějící vlak u dětí vzbudil takové nadšení, že se nemohly dočkat, až v něm budou sedět. Cesta nám rychle uběhla, vždyť jsme jeli pouze do Dobřan. Ale i to dětem stačilo, nadšení bylo veliké! Celé dopoledne v Dobřanech jsme strávili v parku, kde se děti mohly vydovádět, posilnit svačinou a nechybělo ani malé překvapení v podobě osvěžující zmrzliny. Do školky jsme dorazili v poledních hodinách plni dojmů a nových zážitků.

Dana Řihošková

Nováčci ve školní družině

V září 2010 jsme do školní družiny přivítali tyto nové kamarády:

Míšu Kříže, Marušku Smolovou, Lucku Náprstkovou, Pét'u Rauše, Vašíka Kříže, Michalku Mukovou, Zbyněčka Pavlátka

Já nic, já muzikant

Od rána se ve středu 13.10.2010 děti těšily na hudební pořad „Já nic, já muzikant“. Jejich čekání nebylo ani tak dlouhé, neboť krátce před osmou hodinou dorazil herec a hudebník Ivan Urbánek a během chvilky měl vše přichystáno a produkce mohla začít. Celé představení se odvíjelo od toho, že dirigentovi a skladateli, který se zrovna chystal uvést premiéru své skladby Karneval zvířat v lese a zároveň netrpělivě očekával návštěvu slavného

houlisty Niccola Paganiniho, se nedostavil orchestr. Naštěstí tu však byli ochotní diváci – naši žáci, kteří hravě orchestr zastoupili. Na heligon statečně foukal Lukáš Havlík, na housle zahrála Melissa Skálová, další pak muzicirovali na flétny, triangl, činelky či dřívka. A to vše pod taktovkou skvělé dirigentky Ivanky Bělové. Kromě toho děti sestavily sbor a pro vzácného hosta

si připravily několik známých písní, jako „Komáři se ženili“ nebo „Já jsem muzikant“. Nakonec se mistr Paganini přece jen dostavil a to v podobě loutky a předvedl jedno ze svých úžasných děl.

Během hodinového vystoupení se tak děti staly aktivními účastníky veškerého dění a zábavnou formou si uložily do své paměti množství nejrůznějších informací o hudbě.

Blanka Velkoborská

Překážková dráha na školním hřišti

V pátek 17.9.2010 jsme si na školním hřišti uspořádali soutěže – překážkovou dráhu. Úkolem bylo přejít lavičku, přeskočit švihadlo, hodit míčem do koše, zatočit co nejdéle s obruči a přejít barevné kloboučky. Každé stanoviště si hlídali žáci ze čtvrtého a pátého ročníku a také určovali, kolik dostanou soutěžící bodů. Nejlépe si vedli Markétka Grossová a Vojtěch Bořík, kteří skončili shodně na prvním místě. Druhý se umístil Míša Kříž a na třetím

místě skončil Vašík Kříž. Žáci, kteří se umístili si vybrali malou odměnu a všichni soutěžící si pak pochutnali na sladkém lízátku.

Sylva Seidenglanzová

Škola Horšice

Drakiáda v Horšicích

Podzim patří mezi nejbarevnější roční období v roce. Zbarvuje celou přírodu do pestrých barev, které jsou ještě krásnější, pokud se do nich opírají sluneční paprsky. Jedno takové krásné podzimní odpoledne jsme strávili se všemi, kdo měl chuť pobýt na čerstvém vzduchu a jít se svými dětmi pouštět draka.

Sešli jsme se na Hůrce docela v hojném počtu. Ten nejdůležitější tam ale chyběl. Byl to vítr, kterému se nechtělo do práce. Draci to zkoušeli, jak mohli, ale nebylo jim to nic platné. Vítr nikde. I přesto to žádný drak dobrovolně nevzdával. Bylo to sice namáhavé, ale úsměv na tvářích zůstal a to bylo

Podej mi pastelku, namalujeme pejska

V pondělí 20.9.2010 se děti z mateřské školy vypravily do Kulturního a komunitního centra v Přesčticích na hudební pořad s názvem „Podej mi pastelku, namalujeme pejska“. Spisovatel, herec, zpěvák a autor textů písní Jan Vodňanský pro naše malé diváky zpíval, vyprávěl a maloval. V programu za-

zněly písničky z autorovy dílny jako například „Když jde malý bobr spát“, „Jak mi dupou králíci“, „Máme doma gorilu“ a spoustu dalších. Celým sálem zněly písničky jednoduché i hravé, a tak si děti mohly pobrukovat nebo jen tak tleskat do rytmu. Na tento den nám zůstala památka v podobě společné fotografie s panem Vodňanským.

Jarka Jeslínková

Nový školní rok

2010/2011

Do nového školního roku 2010-2011 přivítáme 13 nových dětí. Celkem máme zapsáno 19 dětí.

V letošním roce budeme pracovat s třídním vzdělávacím programem s názvem DUHOVÝ MÍČ. Bude zaměřen na hru a barvy, které mají vliv na rozvoj dětského vnímání a poznávání světa kolem nás. Díky hře si dítě vyzkouší řešení nejrůznějších problémů a situací, na

které může později narazit. Hra tak úzce souvisí s procesem učení a je jedním ze základních prostředků výchovy.

Během letních prázdnin se vyměnili okna a dveře v přední i boční části budovy. Lehárna byla vybavena novými lehátkami a povlečením. Byly zakoupeny nové ručníky pro děti. Na děti čeká spousta nových kamarádů i hraček. Přejeme všem dětem hodně radostných chvil strávených v naší Mateřské škole v Horšicích.

Učitelky mateřské školy

Bramborový týden

Mateřskou školu navštívil strašáček Fík, který měl za práci hlídat hlávky zelí a brambory. Byl ale tuze smutný, protože měl šaty samou záplatu, a tak mu je děti ozdobily bramborovými tiskátkami. Neměl ani žádné kamarády. I s tím mu naše děti pomohly. Vyrobity pro štrašáčka bramborové panáčky. Když už bramborový týden, tak už se vším všudy. Oloupali jsme brambory, nakrájeli je na plátky a vykrajovali jsme bramborové ozdoby. Natřeli je česnekovou marinádou a dali je péci. To byla dobrota. Protože přálo i počasí, zakončili jsme bramborový týden pečením brambor v ohni. Všichni jsme si moc pochutnali. A strašáček? Ten byl moc spojený, že našel takové kamarády.

Jarka Jeslínková

Dopravní hřiště ožilo

Ráno bylo studené, až mrazivé a my jsme se s žáky 1. – 5. ročníku vydali na cestu do Blovic. Je pondělí 11. 10. 2010 osm hodin. Před školu přijel autobus, do kterého usedlo našich 41 dětí. Prvníáci se již po pár metrech ptali, kdy už budeme na místě určení. Cesta vedla přes Újezd, Letiny, Drahek až do Blovic. Po půl

hodině jízdy jsme konečně dorazili a mohli nastoupit na určená stanoviště.

1. – 3. ročník se přesunul do učebny, kde se seznámil s dopravními značkami a předpisy. 4. – 5. ročník si mohl osvojit své dovednosti v jízdě na kole po dopravním hřišti. Na správnost jízdy dohlížel školený instruktor, který děti také informoval o tom, co dělají špatně a jak to napravit.

Po hodině a půl se ročníky vystřídaly a na dopravní hřiště nastoupili ti nejmenší. Divili by se, co děti neumí ani ve třetím ročníku vzít kolo do ruky, natož jezdit. Naše děti totiž tráví více času u televize nebo u PC, proto na kolo nezbývá čas

Jana Tolarová

„Dolcký občasník“

Vydává OÚ Dolce, zodpovídá: Josef Macháček, vychází čtvrtletně, cena výtisku: bezplatně, registrováno: MK ČR E 15544, počet výtisků 120